

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Székesfehérvári 6-os sz. Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Dr. Bordács Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen változás bejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése és taggyűlési határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fejér Megyei Bíróság 2011. március 3. napján kelt. 17.G.40.159/2010/10. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.500,- (Tizenkettőezer-ötszáz) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A fellebbezés elbírálása céljából irányadó, az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás szerint a felperes 1993-ban lett tagja az alperesi cégnek. 2000-ben törzstőke emelésre került sor, ennek során a felperes – üzletrész arányának megfelelően – 740.000,- Ft-ot befizetett a társaság bankszámlájára.

2000. június 20-án – átvételi elismervény ellenében - az alperes a törzstőke 37 %-át kitevő 1.100.000,- Ft-ot a felperes részére visszafizetett.

Az alperes 2010. szeptember 21. napján írásban felszólította a felperest ennek az összegnek a 30 napon belüli megfizetésére azzal a figyelmeztetéssel, hogy amennyiben ennek nem tesz eleget, a tagsági jogviszonya a törvény erejénél fogva megszűnik.

A felperes a 2010. október 24-én kelt válaszelevelében vitatta, hogy a társaságtól a vagyoni hozzájárulását visszakapta.

Az alperes ennek ellenére 2010. október 29-i levelében arról tájékoztatta, hogy mivel a 2010. szeptember 27-én átvett felszólításnak nem tett eleget, tagsági jogviszonya 2010. október 28. napján megszűnt.

Az alperesi társaság 2010. november 17. napján tartott taggyűlésén, amelyen a másik tag vett csak részt, 63 %-os üzletrésszel, az 1/2010. (XI.17.) számú taggyűlési határozatban megállapították, hogy a felperes tagsági viszonya 2010. október 28. napján megszűnt, nyilvános árverésen történő értékesítésről rendelkeztek azzal, hogy az üzletrész kikiáltási árát 1.110.000,- Ft-ban, névértéken határozták meg.

Az alperes által benyújtott változásbejegyzési kérelem alapján a cégbíróság - egyebek mellett – a felperes tagsági jogviszonyát 2010. november 17-i hatállyal törölte a cégjegyzékből a 2010. november 22-én kelt Cg..... számú végzésével.

A felperes a Fejér Megyei Bírósághoz 2010. december 7. napján érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság a változásbejegyzést elrendelő végzés tagsági jogviszonyának törlésére vonatkozó rendelkezését helyezze hatályon kívül a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 65. §-a rendelkezései alapján, továbbá a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 45. §-a alapján helyezze hatályon kívül az 1/2010. (XI.17.) számú taggyűlési határozatot.

Érdemben arra hivatkozott, hogy jogszabálysértő volt a cégbíróság változásbejegyzést elrendelő végzésének a tagsági jogviszonyának törlésére vonatkozó rendelkezése, mert a cégbíróságnak észlelnie kellett volna, hogy az alperes rendelkezésére bocsátotta a törzstőke emelés jogcímén rá jutó társasági részesedést, ezt a mérlegbeszámoló és a banki igazolás is alátámasztja.

Ugyanezen indokok alapján jogszabálysértő a taggyűlési határozat, mert vagyoni hozzájárulásának befizetését teljesítette, amikor a törzstőke felemeléséről döntöttek.

Az alperesi társaság az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Érdemben arra hivatkozott, hogy átvételi elismervény igazolja, hogy a felperes által szolgáltatott vagyoni hozzájárulás került visszafizetésre, az 1.110.000,- Ft összeget nem tartotta a társaság rendelkezésére a felperes. Erre tekintettel a társaság nevében történő ügyvezetői eljárás a Gt. 14. §-a szerinti, megfelelő eljárás volt, ezért a kereset megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a 2011. március 3. napján kelt 17.G.40.159/2010/10. számú ítéletében az alperes 2010. november 17-i 1. számú taggyűlési határozatát hatályon kívül helyezte; a Fejér Megyei Bíróság Cg.... számú változásbejegyzést elrendelő végzésének a felperes tagsági jogviszonyának törlésére vonatkozó részét hatályon kívül helyezte. Rögzítette határozatában, hogy annak jogerőre emelkedése után megkeresi a cégbíróságot a törvényes működés helyreállításához szükséges intézkedések megtétele céljából. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 54.000,- Ft elsőfokú perköltséget.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes keresete alapos.

A Gt. 14. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a tag a társasági szerződésben vállalt vagyoni hozzájárulását az ott meghatározott időpontig nem szolgáltatja, a gazdasági társaság ügyvezetése 30 napos határidő kitűzésével felhívja a teljesítésre. A felhívásban utalni kell arra, hogy a teljesítés elmulasztása a tagsági jogviszony megszűnését eredményezi. A (2) bekezdés szerint a 30 napon határidő eredménytelen eltelte esetén a tagsági jogviszony a határidő lejártát követő napon megszűnik. Erről a gazdasági társaság ügyvezetése a tagot írásban köteles értesíteni.

A Gt. 156. §-a szerint a törzsbetét legkisebb összegére, megfizetésének módjára, esedékességére, a késedelem jogkövetkezményeire, valamint a vagyoni hozzájárulás értékelésére és szolgáltatására, továbbá a vagyoni hozzájárulást szolgáltató tag felelősségére vonatkozó tag felelősségére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni kell a törzstőke felemelése során is.

A változásbejegyzési kérelemnek a felperes tagsági jogviszonyának törlésére vonatkozó része azon alapult, hogy a vagyoni hozzájárulását a társaság tagja visszakapta, majd azt felhívás ellenére újra nem fizette be.

Az elsőfokú bíróságnak ezért azt kellett vizsgálnia, hogy a cégbíróságnak észlelnie, vizsgálnia kellett volna-e, hogy az ilyen tényeken alapuló kérelem megfelelt-e a jogszabályi rendelkezéseknek a Ctv. 46. § (1) bekezdése alapján. A kérelem alapjául szolgáló, az 1. és 2. számú Mellékletben felsorolt kötelező, illetve szükség szerint csatolandó egyéb iratok megfelelésére figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Gt. 14. § (2) bekezdése alapján történő tagsági jogviszony törlésére akkor van lehetőség, ha a tag egyáltalán nem tesz eleget a társasággal szemben a befizetési kötelezettségének. Jelen esetben nem vitásan nem ez történt, ezt a változásbejegyzési kérelemhez csatolt okiratokból a bíróságnak észlelnie kellett volna, ezért a kérelem e részét el kellett volna utasítania. Rámutatott továbbá, hogy mint szükségtelen tény nem kellett vizsgálnia, de megállapítható, hogy a Gt. 118. § (2) bekezdése szerinti visszafizetési tilalmat megsértették.

Mindezek alapján megállapította, hogy a cégbíróság 36. sorszámú végzésének a felperes tagsági jogviszonya törlésére vonatkozó része jogszabálysértő. A Ctv. 66. § (3) bekezdése szerint, ha a változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránti perben a jogszabálysértés nem küszöbölhető ki, vagy a cég a bíróság felhívásának nem tesz eleget, a bíróság a végzést, illetve a végzésben szereplő többi adattól elkülöníthető jogszabálysértő adatot hatályon kívül helyezi azzal, hogy a céggel szemben törvényességi felügyeleti intézkedés alkalmazását is kezdeményezheti. Az elsőfokú bíróság ezen rendelkezések alapján határozott a jogszabálysértő végzés hatályon kívül helyezéséről.

Gt. 45. § A (1) bekezdése alapján, amely szerint a gazdasági társaság tagja kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat a Gt., vagy más jogszabályi rendelkezésekbe, illetve a társasági szerződésekbe ütközik. A Gt. 46. § (2) bekezdése alapján a jogszabálysértő határozatot a bíróság hatályon kívül helyezi.

A fentebb kifejtettek szerint az 1/2010. (XI.17.) taggyűlési határozat jogszabálysértő, ezért azt hatályon kívül helyezte.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a kereset elutasítását.

Érdemben fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját, egyben rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság szerint a vagyoni hozzájárulás szolgáltatásának elmulasztása kizárólag a társaság alapítása körében vezethet a tagsági jogviszony megszűnéséhez. E döntése miatt abban a kérdésben nem is folytatott le bizonyítást, hogy a felperes írásbeli nyilatkozata ellenére valósan állította-e, hogy valójában nem a vagyoni hozzájárulását kérte és kapta vissza, illetve, hogy a befizetés és a visszavétel milyen körülmények között történt. Álláspontja szerint a jogvita lényege az, hogy a vagyoni hozzájárulás egyébként tiltott visszavétele vezethet-e a tagsági jogviszony megszűnéséhez, vagy annak érintetlenül maradása mellett csak jogalapot keletkeztet annak visszakövetelésére a társaság részére. Rámutatott, hogy nemcsak a tagsági viszony keletkezésének, hanem létezésének is feltétele, hogy a tag a vagyoni hozzájárulását biztosítsa a társaság működéséhez, a Gt. 118. § (2) bekezdése értelmében annak a társaság fennállása alatt a társaság rendelkezésére kell állnia.

Nem lehetett a jogalkotó szándéka az, hogy a társaságból a tag által kivont vagyont csak a Ptk. rendelkezései alapján lehessen visszakövetelni ilyen esetben. A vagyoni hozzájárulás visszakövetelésének eredménytelensége esetén fennmarad a felperes tagsága. Hivatkozott arra, hogy mivel a számlavezető bankhoz visszajuttatott határozatot követően a felperes visszavette a 740.000,- Ft-os vagyoni hozzájárulását, illetve a többi részét is, lényegében színlag kívánt hozzájárulni a társaság működéséhez, tagsági viszonya helyreállítására nincs lehetőség jelen esetben. Végül kifejtette, hogy **T.F.** alperesi ügyvezető meghallgatására vonatkozó alperesi bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság anélkül utasította el, hogy azt megindokolta volna az ítéletében.

Jogorvoslati kérelmében megjelölte a Gt. 9. § (2) bekezdését a Ptk. 207. § (6) bekezdését, 200. § (2) bekezdését, és a Ptk. 237. § (1) bekezdését, a szerződések semmisségére vonatkozóan.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Kifejtette, hogy önmagában a törzstőke visszafizetésének ténye jogellenes, az alperes saját felróható magatartására előnyök szerzése végett hivatkozik. Helyesen utasította el - álláspontja szerint - **T.F.** ügyvezető tanúkénti meghallgatását az elsőfokú bíróság tárgyaláson meghozott végzésével, mert álláspontja szerint jelen perben irreleváns, hogy az 1.110.000,- Ft visszafizetése milyen jogcímen történt. A megyei bíróságnak és a cégbíróságnak is azt kellett volna vizsgálnia, hogy a tagsági jogviszonya létesítésekor a felperes a ráeső törzsbetét befizetési kötelezettségét teljesítette-e. Ezt a rendelkezésre álló adatok bizonyítják. Hivatkozott az EBH 2003/888. számú eseti döntésre, amelyet irányadónak tart jelen ügyben is.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helytálló jogi következtetéssel helyezte hatályon kívül a cégbíróság végzésének a felperes tagsági jogviszonyának törlését elrendelő rendelkezését, és helyezte hatályon kívül az alapul szolgáló taggyűlési határozatot.

A fellebbezés kapcsán rámutat a másodfokú bíróság, hogy a tanúbizonyítás elutasításának hiánya az ítélet indokolásában nem olyan eljárási szabálysértés, amely miatt a határozat hatályon kívül helyezésére lenne ok; a másodfokú bíróság álláspontja szerint helyesen mellőzte az alperesi ügyvezető tanúmeghallgatását az elsőfokú bíróság, mert azt kellett vizsgálnia, hogy a Gt. 14. §-a szerinti eljárás jelen ügyben alkalmazható volt-e a felperessel szemben.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint sem lehet a Gt. 14. §-a szerinti eljárás lefolytatását követően, a tagsági jogviszony törvény erejénél fogva bekövetkező megszűnését megállapítani akkor, ha a tag a vagyoni hozzájárulását teljesítette. A jogalkotó szándéka egyértelműen kiderül ebből a szabályozásból, amelynek a lényege a törzstőke emelésre is kiterjedően, hogy ha a tag egyáltalán nem teljesíti határidőben a vagyoni hozzájárulását, e teljesítési határidő eredménytelen eltelte után történhet a társaság ügyvezetője részéről a felszólítás.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, helytálló indokaira tekintettel hagyta helyben.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért köteles az alperes megfizetni a felperes ügyvédi munkadíjból álló költségét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján.

Budapest, 2011. év október hó 25. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke, előadó

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő